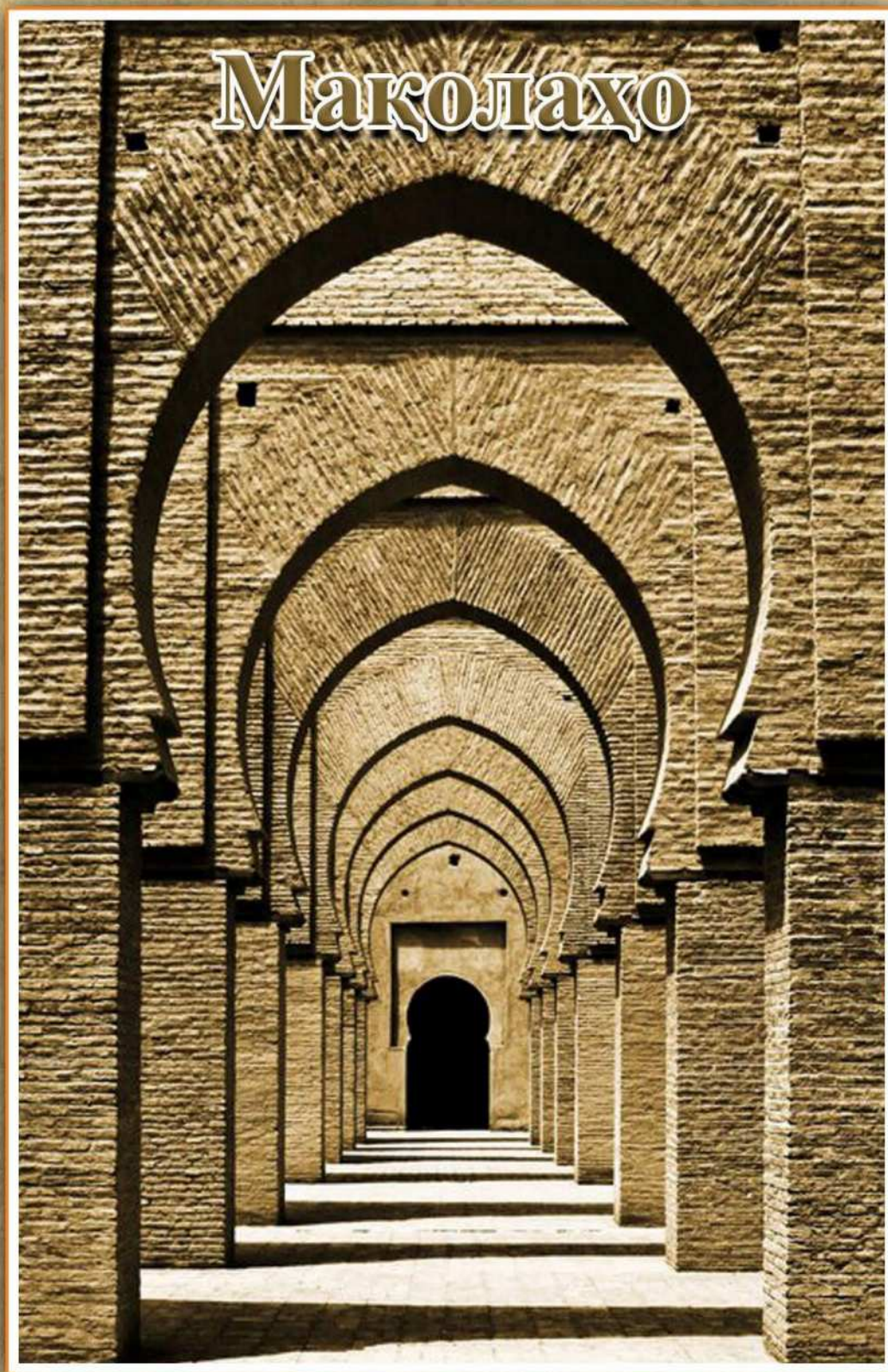

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Мавзӯи мақола:

Солуси шайтон

**Мавонеъи сегонаи зухури имом
Маҳдӣ алайҳи салом**

Нависандаи мақола:

Дуктур Зокир Маъруф

Солуси шайтон; Мавонеъи сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Солуси шайтон; Мавонеъи сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

Дуктур Зокир Маъруф

Шайтон ва ҳизби ӯ дар замони мо бештар аз ҳар замони дигаре, мучаҳҳаз ба абзори қудрат, сарват ва расона шудаанд ва бо сӯъи истифода аз ин абзорҳои коромад, афкори умумиро дар ихтиёри худ гирифтаанд ва муносиботи ҷаҳониро ба суди худ тағйир додаанд ва дар ҳоли сарқуби адолатхоҳон, ақимсозии ислоҳот, ворона кардани ҳақойиқ ва мулаввас намудани омӯзаҳои фитрӣ ва Исломӣ ҳастанд.

Муҳимтарин ҳадафи онон аз ин иқдомот, як чиз аст: Пешгирӣ аз зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом; Зеро онон медонанд ки зуҳури ӯ ба унвони халифаи Худованд дар замин, ба маънои поёни имперотурии чанд ҳазор солаи онон аст ва бо ин ҳисоб, барои бақои худ чорае ҷуз пешгирӣ аз он надоранд. Албатта ба эътиқоди

Солуси шайтон; Мавонеъи сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

мо, пешгирӣ аз он мумкин нест; Чароки он ваъдаи Худованд ва Паёмбарони Ёст ва ваъдаи Худованд ва Паёмбарони Ё тахаллуф намепазирад, вале пайдост ки шайтон ва ҳизби ӯ чунин эътиқоде надоранд, ё агар доранд медонанд ки замони хоссе барои он таъйин нашуда ва аз ин рӯ, қобили таъвиқ ва таъхир аст.

Бар ин асос, онон барои пешгирӣ аз заҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом ё дасти кам таъхир дар он, дар се меҳвар барномарезӣ ва иқдом кардаанд:

1. Ташкик дар дурустии дин ва коромадии ҳукумати динӣ

Иқболи мардум ба имом Маҳдӣ алайҳи салом ва ҳукумати ӯ, пеш аз ҳар чиз мубтанӣ бар эътиқоди онон ба дурустии дин ва коромадии ҳукумати динӣ аст; Чароки агар онон ба дурустии дин ва коромадии ҳукумати динӣ бовар надошта бошанд, ҳеҷ гоҳ ба зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом аҳмият намедиханд ва барои ҳукумати ӯ талош ва фидокорӣ намеkunанд. Аз ин рӯ, шайтон ва ҳизби ӯ мучаддан кӯшидаанд ки аз тариқи таблиғоти густарда ва авомфиробона, бадгумонӣ ва безътимодӣ ба динро дар миёни мардум шуюъ диҳанд ва коромадии ҳукумати динӣ бо ҳар шакл ва шеваеро ба чолиш бикашанд; Он ҳам бо ин мантиқи омиёна ва нодуруст ки авзои сиёсӣ ва иқтисодии мусалмонон хуб нест ва ҳукуматҳои динии мавҷуд монанди ҳукумати Эрон, бисёр мустабид ва нокоромад ҳастанд, вале авзои сиёсӣ ва иқтисодии кофирон хуб аст ва ҳукуматҳои секуларӣ монанди ҳукуматҳои ғарбӣ, бисёр демукротик ва коромад ҳастанд, дар ҳоле ки ин як муғолитаи авомфиребона аст; Зеро на авзои бади сиёсӣ ва иқтисодии мусалмонон, ношӣ аз илтизومي онон ба дин будааст ва на авзои хуби сиёсӣ ва иқтисодии кофирон, ношӣ аз адами илтизومي онон ба дин, балки воқеият дақиқан бар ақс аст; Зеро авзои мусалмонон дар заминаҳое бад аст ки амалкардашон дар онҳо –дониста ё нодониста– бар хилофи дин аст, на заминаҳое ки амалкардашон дар онҳо мувофиқ бо дин аст ва авзои кофирон дар заминаҳое хуб аст ки амалкардашон дар онҳо –дониста ё нодониста– мувофиқ бо дин аст, на заминаҳое ки амалкардашон дар онҳо бар хилофи дин аст. Ин сирфан як иддаё ва дидгоҳи шахсӣ нест, бал воқеияти

Солуси шайтон; Мавонегӣ сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

байнӣ ва машҳуд аст ки муҳаққиқон ба он изъон кардаанд; Чунонки ба унвони намуна, муҳаққиқони донишгоҳи Қорҷ Вашингтони Омрико дар шумораи 10 журноли маъруфи иқтисоди ҷаҳонӣ (Global Economy Journal) бо баррасии кишварҳои ҷаҳон ва муқойисаи амалкарди онҳо дар заминаҳои сиёсӣ, иқтисодӣ ва зистмуҳитӣ бо омӯзаҳои Ислом, ба ин натиҷа расидаанд ки Исломитарин кишварҳои ҷаҳон дар ин заминаҳо, кишварҳои Исломӣ нестанд, бал шуморе аз кишварҳои Аврупойи ҳастанд ки аз ҳайси назарӣ ба Ислом эътиқоде надоранд, вале аз ҳайси амалӣ бештар ба омӯзаҳои он амал мекунанд! Ин ба маънои он аст ки авзои хуби сиёсӣ ва иқтисодии кофирон, ношӣ аз амалкарди онон бар хилофи дин дар ин заминаҳо нест, балки ношӣ аз амалкарди онон бар тибқи дин дар ин заминаҳо аст. Аз ин рӯ, дар заминҳои дигаре монанди фарҳанг ва улуми инсонӣ ки амалкардашон дар онҳо мувофиқ бо дин нест, авзои хубе надоранд ва бо мӯъзалот, осебҳо ва кистҳои фаровоне мувоҷаҳ ҳастанд; Ҳамчунонки амалкарди мусалмонон дар заминаи сиёсат ва иқтисод, бо дин мутобиқат надорад; Чароки аксарияти қотеъи онон ба бисёрӣ аз таъолими Ислом мултазим нестанд ва бисёрӣ аз ақоид ва аъмолашон бар хилофи оёти Қуръон ва суннати мутаवотири Набавӣ аст ва ҳукуматҳои динияшон, танҳо дар ном динӣ ҳастанд ва дар амал, илтизومي чандоне ба аҳком ва ахлоқи Исломӣ надоранд. Ба унвони мисол, оё исроф, масрафзадагӣ ва вобастагии иқтисодии кишварҳои Исломӣ ба кишварҳои ғайри мусалмон, мувофиқ бо таъолими Ислом аст?! Оё ихтилоф ва душмании кишварҳои Исломӣ бо якдигар ки ҳар рӯз шадидтар ва амиқтар мешавад, мувофиқ бо таъолими Ислом аст?! Оё дӯстӣ ва иттиҳоди залилонаи Эрон бо Русия ва кишварҳои ғарбӣ бо Омрико, мувофиқ бо таълимоти Ислом аст?! Оё подшоҳии марвусии Арабистони Саудӣ ки бо пули ҳоҷиёни Байтуллоҳ Ҳаром аз кофирон силоҳ меҳаранд то бо мусалмонон бичанганд, мувофиқ бо таъолими Исломи аст?! Оё тақфири мусалмонон ва куштани занон ва кӯдакони бегуноҳ ва хушунати беҳисоби гурӯҳҳои ҷиҳодӣ дар Ироқ, Сурия, Афғонистон, Покистон ва Офриқо, мувофиқ бо таълимоти Ислом аст?! Оё рибохории алъанӣ ва густарда дар бонкҳои Эрон ва ихтилосҳои милиордӣ дар низоми молии ин

Солуси шайтон; Мавонези сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

кишвар ва хӯрдани амволи мардум ба ботил дар муъассисоти эътибории он, мувофиқ бо таълимоти Ислом аст?! Оё таҷассус дар зиндагии хусусии мардум ва тафтиши ақоиди онон ва таъкиб, дастгирӣ, шиканча, ҳасб, ҳаср, таъбид ва рехтани обурӯяшон ба чурми изҳори муҳолифат бо назари ҳокимон, мувофиқ бо таъолими Ислом аст?! Оё султаи чанд муллои беақл ва кӯтахфикр бар мардум ки чуз тамаллуқ кардан аз ҳоким ва ҳақорат додан ба муҳолифони ӯ коре балад нест, мувофиқ бо таъолими Ислом аст?! Оё ҷаҳл, тақлид, таъассуб, тақаббур ва хурофагаройии шойеъ дар миёни мусалмонон, мувофиқ бо таъолими Ислом аст?! Маълум аст ки ҳеч як аз инҳо мувофиқ бо таъолими Ислом нест ва аз ин рӯ, наметавон бо истинод ба онҳо натиҷа гирифт ки таъолими Ислом нодуруст ва кифояти лозим барои идораи ҷомеъаро надоранд, балки бар акс метавон натиҷа гирифт ки илтизоми амалӣ ба ҳамаи таъолими Исломи –на сирафан бахше аз он ба сурати гузинишӣ–, танҳо роҳи наҷоти мусалмонон аз мӯъзалот, осебҳо ва кистҳои сиёсӣ ва иқтисодӣ аст; Ҳамон тавр ки танҳо роҳи наҷоти кофирон аз мӯъзалот, осебҳо ва кистҳои фарҳангӣ аст. Ин ба маънои он аст ки саёодати комил ҳама, дар иқомаи комили дин аст; Зеро ҳар гурӯҳе ки дар заминае ба дин амал кардаанд, дар он замина –ба мизони амали худ– ба саёодат даст ёфтаанд ва дар сойири заминаҳо ноком монаданд ва аз ин ру, ҳам мусалмонон барои расидан ба саёодат дар заминаҳои сиёсӣ ва иқтисодӣ ва ҳам ғайри мусалмонон барои расидан ба саёодат дар сойири заминаҳо, ба иқомаи дин ниёзманданд ва ин дақиқан акси чизе аст ки шайтон ва ҳизби ӯ таблиғ мекунад.

Албатта таблиғи онҳо маҳдуд ба ин нест; Зеро онҳо аз ворона будани исдилоли худ огоҳӣ доранд ва медонанд ки қиёси авзои сиёсӣ ва иқтисодии мусалмонон бо авзои сиёсӣ ва иқтисодии кофирон, ҳатто агар барои фиреби авомми мусалмонон кофӣ бошад, барои фиреби рӯшанфикрони онон кофӣ нест. Аз ин рӯ, ҳамзамон бо ин истидлоли ворона ва қиёси авомфиребона, кӯшидаанд ки ҷаҳонбинии тавҳидиро дар миёни рӯшанфикрони мусалмон таъриф кунанд, то сиёсат ва иқтисод дар назари онон асолат пайдо кунад ва ба танҳо дағдаға ва матолибаи онон табдил шавад; Чароки дар ин сурат, онон хоҳанд тавонист бартарии сиёсӣ ва иқтисодии

Солуси шайтон; Мавонегӣ сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

кофиронро ба маънои бартарии ҳақиқии онҳо бар мусалмонон бипиндоранд ва нишонае аз ғанои фарҳанги онҳо дар муқойиса бо фарҳанги Исломи талаққӣ кунанд, ҳол онки дар ҷаҳонбинии тавҳидӣ, бартарии ҳақиқӣ ба бартарии сиёсӣ ва иқтисодӣ яъне ба қудрат ва сарвати бештар нест, балки ба бартарии маърифатӣ ва ахлоқӣ яъне ба тақвои бештар аст ки пеш аз ҳар чиз мубтаи бар имон ба Худованд ва Паёмбарон ва китобҳо ва аҳком ва омӯзаҳои Ёст; Чизе ки кофирон –ба иқтисоди куфрашон– аз он рӯйгардонанд. Аз ин рӯ, рӯшанфикрони мусалмон барои инки битавонанд дар баробари кофирон ба хоҳири қудрат ва сарваташон сар фуруд оваранд, бояд ҷашми худро ба рӯйи илҳод ва фасоди рӯзафзуни онҳо ва зулме ки барои мановегӣ худ бар кишварҳои заъиф раво медоранд, бибанданд; Ҳамчунонки бояд пешрафтҳои моддии онҳоро на марҳуни илтизоми амалии онҳо ба омӯзаҳои сиёсӣ ва иқтисодии дини дар кишварҳои онҳо ва на марҳуни ду қарни истеъмори, таҷовуз, ишғолгарӣ, ҷангафрӯзӣ, ғорати манобеи кишварҳои мустаъзаф ва кӯдатро барои рӯйи қор овардани давлатҳои дастнишондеҳ дар берун аз кишварҳои онҳо, балки марҳуни таъбири дин аз дунёи сиёсат ва қатъи дасти он аз даҳлат дар иқтисод бидонанд ва бо вучуди иддаҳои мусалмонӣ бовар ёбанд ки адами пойбандӣ ба аҳкоми Худованд ва омӯзаҳои Паёмбарон дар идораи умури ҷомеа, рамзи муваффақияти кофирон ва роҳи наҷоти мусалмонон аст! Инҷост ки роҳ барои <<Аз худ бегонагии фарҳангӣ>> дар ҷомеаи Исломи ҳамвор мегардад ва бартарии кофирон бар мусалмонон <<Дар ҳамаи заминаҳо>> ба расмият шинохта мешавад ва ахлоқи улуми инсонии ғарбиён, монанди сиёсат, иқтисод ва улуми таҷрибишон, улғуи хоссу омма мегардад ва дин дар миёни мусалмонон равнаки худро аз даст медиҳад ва ба рӯзгори ғурбати худ дар оғози Илом боз мегардад; Зеро ҳангоме ки талаққии мусалмонон аз хушбинӣ, сирфан хуб хӯрдан, хуб ҳобидан ва хуб ҷуфтгирӣ қардан бошад, табиъатан дин наметавонад онро ба хушбахтӣ бирасонад ва аз ин рӯ, ногузир ҷойи худро ба қасоне медиҳад ки бо мантиқи онон, хушбахтарин мавҷудоти оламанд; Яъне ҷаҳорпоён ва қасоне гумроҳтар аз онҳо ﴿بَلْ هُمْ أَضَلُّ﴾ ки беҳтар меҳуранд ва беҳтар меҳобанд ва беҳтар ҷуфтгирӣ мекунанд!

Солуси шайтон; Мавонези сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

Ин дар ҳоле аст ки инсон танҳо ба рушди сиёсӣ ва иқтисодӣ ниёз надорад; Чароки неруҳо ва истеъдодҳояш маҳдуд ба моддиёт нест, балки ба рушдӣ ҳамоҳанг дар ҳамаи абъоди инсонӣ ниёзманд аст ва чунин рушдиро танҳо дин ба ӯ ҳадия мекунад. Бидуни шак рӯшди сиёсӣ ва иқтисодӣ бидуни рӯшди фарҳангӣ, на танҳо инсонро ба саъодат намерасонад, балки дер ё зуд сабаби бадбахтии ӯ мешавад; Зеро чунин рушди такбуъдӣ ва номутаъодиле, монанди шамшерӣ буррон дар дасти зангии маст аст ки метавонад ба ӯ ва дигарон осебҳои ҷиддӣ ва ҷуброннопазире бирасонда. Аз ин рӯ, қудрат ва сарват набояд дар ихтиёри касоне бошад ки аз имон ва тақвои кофӣ бархурдор нестанд; Чароки онон бо сӯи истифода аз он, ҷаҳонро ба нобудӣ хоҳанд кашонид, балки бояд дар ихтиёри мӯъминон ва парҳезкорон бошад то бо истифодаи саҳиҳ аз он, ҷаҳонро аз адолат пур созанд, ҳамон тавр ки аз зулм пур шудааст. Ин аст ки аллома Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло мефармояд:

<<Ҷоҳилони қудратманд, фарзандони шаётинанад ва сафихони сарватманд, офатҳои заминанд ки мардумонро аз онон роҳати нест; Майл кунандагони ба ҳар бадӣ ва рӯй гирандагон аз ҳар ҳубие ки барои густариши ҷаҳолат дар ҷаҳон мекӯшанд ва ба нест кардани ҳақимон эҳтимом доранд, то бар рӯй замин ҳикмате намонанд ва дар зери осмон ҳикмате ёфт нашавад, дар ҳоле ки нестӣ сазовори онон аст ва бояд ки дар хушкӣ ва дарё ёфт нашаванд. Ҳароина сарват зебандаи ҳақимон аст ва қудрат бар тани онон рост меояд, то ба василаи он ду, ҷаҳонро зебо созанд ва мардумонро ба хушбахтӣ расонанд.>> (Гуфтори 42)

Бинобарин, оқилона нест ки мо хушбахтиро ба маънои бархурдорӣ аз қудрат ва сарвати моддӣ алорағми маҳрумият аз фарҳанги осмонӣ бедонем ва сипас қазоват кунем ки кофирон аз мо хушбахттаранд ва натиҷа бигирем ки дин наметавонад моро ба хушбахтӣ бирасонад; Ҳамчунонки мунсифона нест барои санҷиши қоромадии дин, ба афроди шикастхӯрдае бингарем ки дар зоҳир ба дин эътиқод доранд, вале дар амал ба он мултазим нестанд ва ҳукуматҳои золимонро мисол занем ки шиърҳои динӣ сар

Солуси шайтон; Мавонегӣ сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

медиҳанд, вале аз назари дин номашрӯъ ҳастанд, балки агар дар пайи ҳақиқат ҳастем бояд ба намояндагони расмӣ ва қатъии дин бингарем ки ҳудаш онҳоро таъйин ва муъаррифӣ кардааст ва онҳо Паёмбар ва аҳли байти ӯ ҳастанд. Оё дини ироъа шуда тавассути Паёмбар саллалоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ки тавонист дар арзи 23 сол, чанд қабилаи биёбони ва нимаваҳширо ба умматӣ якпорча ва мутамаддин табдил кунад ва бар импиротуриҳои шарқ ва ғарб мусаллат созад, коромад набуд?! Оё ҳукумати Алӣ ибни Абӣ Толиб алаҳӣ салом ки тавонист дар арзи 5 сол, ба намоди адолат, мусовот, озодагӣ, хирадварзӣ ва сойири арзишҳои инсонӣ табдил шавад, коромад набуд?! Пас чаро муҳолифони дин ва ҳукумати динӣ, ба ин намунаҳои ғайбӣ ва таҷориби торихӣ тавачҷуҳ намеkunанд ва танҳо аз ноқомии бархӣ муддаъиёни диндорӣ суҳан меғунанд?! Оё бо ин шева дар талошанд ки худро бифиребанд ё мардуми осебдида ва моргазидаро ки аз ресмони сиёҳу сафед метарсанд ва фарқи миёни Ислому мусалмононро ташхис намедиҳанд?!

Бегумон Ислому охири дастурот ва раҳнамудҳои Худованд барои саъодати башар аст. Оё касе донотар ва хайрхоҳтар аз Худованд вучуд дорад ки битавонад дастурот ва раҳнамудҳои беҳтар аз дастурот ва раҳнамудҳои ӯ ироъа кунад?! Агар дастурот ва раҳнамудҳои ӯ дуруст нест, пас дастурот ва раҳнамудҳои чи касе дуруст аст?! Дастурот ва раҳнамудҳои Асғар оғо ва Суғро хонум ки бо таъйиди охунди дарборай ва ҳимояти чанд ранди бозорӣ ва раъӣи ҳамвилоятиҳои нон ва намак хӯрда, намояндаи маҷлис шудаанд ва коҳе дар миёни ду чурт, дасте меҷунбонанд ва қонуне тасвиб меkunанд?! Ё дастурот ва раҳнамудҳои нимча талабае ки дирӯз фарёд мезад: <<Бояд хун гирифт ба ҳоли ҷомеъае ки эҳтимоли раҳбар шудани касе монанди ман дар он матраҳ бишавад.>> Ва имрӯз аз фарти худшифтагӣ, Худоро ҳам банда нест ва дар ҳоле ки ҷаҳониён бар бетадбирӣ ва бекифоятиаш меҳанданд, барои шарқ ва ғарб шох ва шона мекашад ва дар ҳоле ки ихтиёри ҳонаи худро ҳам надорад, худро валии амри мусалмонони ҷаҳон мешуморад ва дар ҳоле ки мардумаш зерӣ бори фишорҳои сиёсӣ ва иқтисодӣ хурд мешаванд, бешармона фарёд мезанад: Ҳама ҷо амн ва амон аст?! Ё дастурот ва раҳнамудҳои оммаи мардум ки як рӯз бо додани

Солуси шайтон; Мавонези сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

ҳазорон кушта ва маҷрӯҳ инқилоб мекунад ва рӯзи дигар меоянд дар хиёбон ва фарёд мезананд: <<Мо иштибоҳ кардем ки инқилоб кардем>>?! Агар дастурот ва раҳнамудҳои Худованд дуруст нест, пас дастурот ва раҳнамудҳои инҳо дуруст аст?! Ба ростӣ касоне ки Худовандро қабул надорад ва ба ӯ эътимод намекунад, чигуна ҳудашонро қабул доранд ва ба яқдигар эътимод мекунад?! Оё ҳудашонро аз Худованд донотар мепиндоранд ва яқдигарро аз ӯ қобили эътимодтар?! Ин аст ки мегӯйем демукросӣ бо имон ба Худованд қобили чамъ нест ва чуз бо инкори ӯ тавҷих намепазирад.

Оре, сад албатта мо қабул дорем ки агар касе чуз Паёмбар ва Алӣ ибни Абӣ Толиб ё касе ки аз илм ва тақвои он ду бархурдор аст, бо номи дин ҳукумат кунад, ҳам динро ба ибтизол мекашонанд ва ҳам дунёро ба вайронӣ, вале роҳи ҳалли мо барои пешгирӣ аз ин мушкилот, рӯй овардан ба ҳукумати ғайри динӣ нест, бал рӯйи кор овардани касе чун Паёмбар ва Алӣ ибни Абӣ Толиб аст ки ба эътиқоди мо замин ҳеҷ гоҳ аз ӯ ҳолӣ нест ва ӯ дар замони мо Маҳдӣ аст ки дар миёни мо вучуд дорад ва зиндагӣ мекунад ва мунтазири ҳимояти кофии мост то ҳукумати динӣ монанди ҳукумати Паёмбар ва Алӣ ибни Абӣ Толиб ташкил диҳад. Ин ҳақиқате аст ки заминасозии зуҳури ӯ аллома Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло ба сӯяш даъват мекунад ва онро <<Бозгашт ба Ислом>> меномад ва аз мусалмонон таваққуъ дорад ки онро бипазиранд, то замина барои зуҳури Маҳдӣ фароҳам шавад, дар ҳоле ки шайтон ва ҳизби ӯ аз он боз медоранд ва онро хиёли ва даст наёфтани чилва медиҳанд ва ба ҳифзи ҳукумати мавҷуд ё ҳаддиаксар ислоҳи онҳо ташвиқ мекунад, то вазъияти кунунӣ тадовум ёбад ва роҳ барои Маҳдӣ боз нашавад.

2. Ҷаҳонисозии сиқулори демукросӣ

Вақте дин аз раванқ меафтад ва ҳукумати динӣ эътибори ҳудро аз даст медиҳад, ниёз ба як ҷойгузин барои он эҳсос мешавад то боядҳо ва набоядҳоро мушаххас кунад ва мабной идораи ҷомеа бошад. Аз ин рӯ, шайтон ва ҳизби ӯ ба ташкик дар дурустии дин ва коромадии ҳукумати динӣ басанда накардаанд, балки ҳамзамон бо ин кор кӯшидаанд ки демукросӣ ва маъноӣ ҳукумати мардум

Солуси шайтон; Мавонегӣ сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

бар мардумро беҳтарин ҷойгузин барои он ва коромадтарин шакли ҳукумат ҷилва диҳанд ва бо зӯри таблиғ, таҳдид, таҳрим ва ҳатто ҷанг, ба ҳама давлатҳо ва миллатҳо таҳмил кунанд ва ба фарҳангӣ умумӣ дар сар то сари ҷаҳон мубаддал созанд, дар ҳоле ки ин як бозӣ ва фиреби бузург аст; Чароки демукросӣ, чизе ҷуз ҳукумати аксарият бар ақалият нест ва ин маъноӣ ҷуз <<Истибдоди аксарият>> ва <<Интиҳоби мустабид>> надорад; Чароки аз як сӯ аксарияти мардум, танҳо ба ин далил ки теъдодашон бештар аст, бар ақалияти мардум султа меёбанд ва барои онон таъйини таклиф мекунанд, дар ҳоле ки мумкин аст ақалияти мардум аз аксарияташон донотар ва шойистатар бошанд; Ҳамчунонки маъмулан ҳамин тавр аст ва нухбагон, фарзонагон, донишмандон ва парҳезкорон, аққалияти ҷомеъаро ташкил медиҳанд ва ҷоҳилон, фурумоёнгон, гумроҳон ва гуноҳкорон, аксарияти онро ва бо ин васф, нухбагон, донишмандон ва парҳезкорони ҷомеъа маҷбуранд ки ҳамвора дунболарави ҷоҳилон, фурумоёнгон, гумроҳон ва гуноҳкорони он бошанд ва товони интиҳобҳои ғалат ва аҳмақонаи ононро бипардозанд ва пайдост ки оқибати чунин равияе, чизе ҷуз инҳитоти фарҳангӣ ва сукути арзишҳои инсонӣ дар ҷомеъа нест. Ин ҳамон <<Истибдоди аксарият>> аст ки кофирон ва фосиқон беҳтарин шеваи ҳукумат мепиндоранд; Зеро медонанд ки аксарияти мардум, ҳамфикриҳо ва ҳампешаҳои худашон ҳастанд ва бо ин ҳисоб, ҳукумати аксарияти мардум, яъне ҳукумати худашон ки табиъатан беҳтарин шеваи ҳукумат маҳсуб мешавад! Аз ин рӯ, демукросӣ ҳамеша ба суди ҷоҳилон, фурумоёнгон, гумроҳон ва гуноҳкорон аст ва ҳеҷ гоҳ ба суди нухбагон, фарзонагон, донишмандон ва парҳезкорон нест ва ҳар ҷомеъае ки зери парчами он қарор гирад, ба тадриҷ нухбагон, фарзонагон, донишмандон ва парҳезкорони худро аз даст медиҳад ва ба тасарруфи комили ҷоҳилон, фурумоёнгон, гумроҳон ва гуноҳкорони худ дар меоянд ва рӯшан аст ки дар чунин ҷомеъае, ҳукумати Худованд ва халифаи Ё харидор нахоҳад дошт.

Аз сӯй дигар аксарияти мардум ҳеҷ гоҳ қодир ба идораи мустақим ва бевоситаи ҷомеъа нестанд ва барои ин қор ба шахсе ниёздоранд ки пас аз интиҳоб шудан тавассути онон, ихтиёрашонро ба даст гирд ва бар онон ҳукм биролад ва барояшон қонун таъйин кунад,

Солуси шайтон; Мавонеъи сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

дар ҳоле ки ин шахс ба осонӣ метавонад аз тариқи нифоқ, дурӯғ ва татаммуъ, ононро фиреб диҳад ва ба интиҳоби худ во дарорад ва сипас бар пояи манофеъи шахсӣ ё ҳизбӣ ё қавмӣ ё мазҳабии худ ва на бар пояи манофеъи аксарияти мардум бар онон ҳуқум бironад ва барояшон қонун таъйин кунад. Ин ҳамон <<Интиҳоби мустабид>> аст ки ҳақиқати пинҳони демукросӣ аст; Хусусан бо тавачҷух ба инки аксарияти мардум дар ҷавомеъи мухталиф, ақшори ниёзманд, камсавод ва зудбовар ҳастанд ва ашхоси сиёсатбоз, ҷарбзабон ва авомфиреб метавонанд ба содагӣ бо сӯи истифода аз ин нуқоти заъфи онон, ороъшонро тасоҳуб кунанд ва худро ба арикаи қудрат бирасонанд ва сипас ононро ба ҳазиси зиллат ва бадбахтӣ партоб кунанд.

Намунаҳои фаровоне барои ин фочеъаи ибратомез вучуд дорад, вале ду намунаи наздиктар ва малмустари он, раъиси ҷумҳури собиқӣ Эрон ва раъиси ҷумҳури ҷадида Амрико аст; Ҷароки раъиси ҷумҳури собиқӣ Эрон Маҳмуди Аҳмадинаҷод ба содагӣ тавонист бо сиёсатбозӣ, ҷарбзабонӣ ва авомфиребии худ, ду бор аксарияти мардуми Эрон ва ҳатто раҳбари ин кишварро бифиребад ва ба интиҳоби худ водорад ва сипас дар тӯли ҳашт сол, банои иқтисоди онро бикӯбад ва бирӯбад ва бар бод диҳад ва чунон зарбате бар ҷумҷумаи фарҳанги он фуруд оварад ки Пажвок садояш то солҳо ҳоби мардуми ин кишварро ошуфта хоҳад кард! Ҳамчунонки Тромп раъиси ҷумҳури Амрико тавонист бо тарфандӣ мушобеҳи тарфанди ӯ, аксарияти мардуми Амрико бифиребад ва ба интиҳоби худ водорад, то мавҷи ҷадиде аз хушунат, ноамнӣ, наҷодпарастӣ ва тафриқаафкниро дар ҷаҳон барангезад ва ба кобусӣ тарснок барои ҳомиёни ҳуқуқи инсон ва муҳити зист табдил шавад!

Ин шаҷараи ҳабисаи демукросӣ аст ки ҳар замон меваи тоза меоварад ва гурӯҳе аз мардуми ҷаҳонро масмум мекунад, вале сармоядорон, муллокон ва соҳибони компойнҳои бузург ки аз қибали он суди фаровоне мебаранд, аз он ҳимоят мекунанд ва сипас бо авомфиребӣ ва риёкорӣ, жести мудофеъони ҳуқуқи инсонро ба худ мегуздоранд ва худро хайрхоҳ ва тарафдори озодии мардум мешуморанд! Дар ҳоле ки онон дар воқеъ хайрхоҳи ҳудашон ҳастанд

Солуси шайтон; Мавонегӣ сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

ва тарафдори озодии касоне аз мардум ки ба онон суд мерасонанд ва хидмат мекунанд; Яъне ҷоҳилон, фурумоягон, гумроҳон ва гуноҳкорон ки монанди онон меандешанд ва амал мекунанд, на озодии нухбагон, фарзонагон, донишмандон ва парҳезкорон ки бо онон муҳолифанд ва табиъатан дар ақаллияти ҷомеа ба сар мебаранд! Ба ёди достоне дар гулистон афтодам ки мегӯяд:

<<Яке аз шуъаро пеши амири дуздон рафт ва санойе бар ӯ бигуфт. Фармуд то ҷома аз ӯ бикананд ва аз даҳ бадар кунанд. Мискин бирафт ба сармо ҳамерафт, сагон дар қафои вай афтоданд. Хост то санге бардорад ва сагонро дафъ кунад. Дар замин ях гирифта буд, очиз шуд. Гуфт: Ин чи ҳаромзода мардумонанд! Сагро гушодаанд ва сангро баста>>!

Дақиқан манзури ҳомиёни демукросӣ низ ҳамин аст ки сағҳоро озод бигзоранд ва санғҳоро баста; Бо таваҷҷуҳ ба инки сағҳо дар аксариятанд ва санғҳо дар ақаллият!

Вонгаҳе тардиде нест ки ҷавҳараи демукросӣ, сикулорисм аст; Чароки ҳукумати мардум бо ҳукумати Худованд қобили ҷамъ нест; Бо таваҷҷуҳ ба инки ризоят ва кароҳати аксари онон, бо ризоят ва кароҳати Худованд ҳамоҳангӣ надорад ва бо ин васф, ё бояд бандагии ӯро бипазиранд ки дар ин сурат, ризоят ва кароҳати Худоро во мениҳанд ва аз ризоят ва кароҳати ӯ пайраи мекунанд ва таслими аҳкоми ӯ мешаванд ва ин яъне қабули ҳукумати Худованд ба ҷойи ҳукумати худ ва ё бояд аз бандагии ӯ сар боз зананд ва бандаи худ шаванд ки дар ин сурат, ба ризоят ва кароҳати ӯ аҳмияте намедиҳанд ва ризоят ва кароҳати худро монег қарор медиҳанд ва ин яъне ҳукумати худ ба ҷойи ҳукумати Худованд. Аз инҷо доништа мешавад ки демукросӣ бо Ислом қобили ҷамъ нест; Чароки демукросӣ ба маънои таслим будан дар баробари аксарияти мардум аст, дар ҳоле ки Ислом ба маънои таслим будан дар баробари Худованд аст; Демукросӣ ба маънои <<Худхоҳӣ>> ва <<Худмеҳварӣ>> аст, дар ҳоле ки Ислом ба маънои <<Худохоҳӣ>> ва <<Худо меҳварӣ>> аст ва бо ин васф, <<Ҷумҳурии Исломӣ>> як таноқуз ва дурӯғи бузург аст; Монанди инки бихоҳӣ миёни ширк ва тавҳид ҷамъ кунӣ ва бигӯӣ: <<Бут парастии Исломӣ>>! Ин ҷамъи

Солуси шайтон; Мавонези сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

ду зид ё нақиз аст ки имкони ақлӣ надорад, вале раҳбарони нодони Эрон ки бо илтиқоти ошқори худ, меҳоханд ҳам Худоро дошта бошанд ва ҳам хурморо ва ҳам аз тувбара бихуранд ва ҳам аз охур, муддаъии вуқуъи он ҳастанд; Муддаъии эҷоди навъӣ аз ҳукумат ки ақлан наметавонад вучуд дошта бошад!

Бо ин васф, рӯшан аст ки ҳеҷ мусалмоне хоҳони демукросӣ нест ва касоне ки хоҳони демукросӣ ҳастанд, кофир ё мунофиқанд; Чароки эътиқод ба ҳукумати касе ҷуз Худованд –хоҳ аксарият бошад ва хоҳ ақаллият ва хоҳ як фард– дар нуктаи муқобири Ислом аст ва ҳамон чизе аст ки Паёмбарон барои мубориза бо он зуҳур кардаанд; Чунонки фармудааст: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ﴾ (Наҳл/36); <<Ва ҳароина дар ҳар уммате Паёмбареро барангехтем ки Худовандро бипарастанд ва аз тоғут бипарҳезанд>> Ва бо ин васф, ҳар мусалмоне дар ҷаҳон бояд аз демукросӣ ва ҷумҳурии Исломӣ ҳар ду безорӣ ҷӯянд ва ба ҷойи онҳо, хостори ҳукумати Худованд бошанд ки дар ҳукумати халифаи мансубаш аз аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам мисдоқ меёбад ва ба адолати ҷаҳонӣ меанҷомад (барои огоҳии бештар дар ин бора, бингаред ба: Бозгашт ба Ислом, тақлид аз аксарият, с59, тавҳиди Худованд дар ташриъ, с306, ва тавҳиди Худованд дар таҳким, с309).

3 . Таҳриб ва талвиси гуфтумони маҳдавият

Шайтон ва ҳизби ӯ бо таҳриби дин ва лувс кардани ҳукумати динӣ аз як сӯ ва ҷаҳонисозии сиқулори демукросӣ аз сӯи дигар, ду поя аз се пояи аслии зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи саломро шикастаанд, вале ҳанӯз пояи дигаре дасти кам дар миёни бисёрӣ аз мусалмонон боқӣ монда ва он эътиқод ба гуфтумони маҳдавият ва интизори зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом аст ки метавонад заминае барои бозсозии банои дин ва ҳукумати динӣ бошад ва дасти кам дар миёни мусалмонон, бар сиқулори демукросӣ тарҷеҳ дода шавад. Аз ин рӯ, шайтон ва ҳизби ӯ тарҳӣ бисёр печида ва хатарнокро ба иҷро даровардаанд то ин пояи боқӣ мондари низ бишкананд ва зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи саломро ба корӣ номукин ва бефойида табдил кунанд.

Онон барои ин манзур, эътиқоди мусалмонон ба гуфтумони Маҳдавиятро ҳадаф қарор додаанд ва аз тариқи ҳамла ба пуштивонаҳои Куръонӣ ва ривойии он аз як сӯ ва олулани он ба унвони хурофот ва инҳирофот аз сӯи дигар, беҳашро сушт намудаанд. Дар воқеъ онон ҳамаи саъйи худро барои ҳифзи имом Маҳдӣ алайҳи салом аз муъодилоти мусалмонон ба кор бурдаанд ва ҳамаи неруҳои худро барои таҳриф ва ташвиъи гуфтумони Маҳдавият басейч кардаанд ва ин ҳамонанди коре аст ки дар садри Ислом аз тариқи мунофиқон анҷом доданд; Чароки дағдаға ва эҳтимоми аслии мунофиқон дар садри Ислом муқобила бо нақши меҳварии Паёмбар, талош барои таҳриби вичҳаи ӯ¹ ва ҳато сӯи қасд ба ҷони ӯ буд;² Зеро онон ба ҳубӣ медонистанд ки вучуди мубораки халифаи Худованд ба масобаи сутуни устувор барои хаймаи Ислом ва зомини иззат, истиқрор ва пирӯзии он аст.

Имрӯз низ ҳизби шайтон ва ҳамкорони ӯ ҳамон нақшаи шаруронаро дар мувоҷеҳ бо имом Маҳдӣ алаҳӣ салом ки халифаи ҳатто ин даврон аст, ба пеш мебаранд. Онон барои ин кор, ба як васила ниёз доранд ки монанди як мизбон ва ноқили беморӣ амал кунад ва гуфтумони Маҳдавиятро аз дарун тухӣ созад ва муталошӣ гардонад. Васи́лае ки онон барои ин кор интиҳоб кардаанд, шиъа будааст; Чароки шиъа аз як сӯ худро пайрави аҳли байт мешуморад ва аз сӯи дигар бештарин зарбаро дар тӯли торих ба аҳли байт задааст ва бо ин авсоф, муносибтарин гузина барои таҳриби гуфтумони Маҳдавият ва зарба задан ба имом Маҳдӣ алайҳи салом будааст. Аз ин рӯ, шайтон ва ҳизби ӯ, барои дастбӣ ба ҳадафи севвуми худ яъне таҳриб ва талвиси гуфтумони Маҳдавият, се чараёни шум ва вайронгарро дар миёни шиъа ба роҳ андохтаанд:

1 . Вилояти фақиҳ

Бетардид ҳокимони Эрон ки бо доъияи Исломият ва ташаюъи аҳли байт бар сари кор омаданд ва дароздастона муддаъии вилояти

1 . Ҳамчун мочарои Ифк ки Худованд дар Куръон ба он ишора фармудааст ва мунофиқон дар он, ҳамсари он ҳазратро ҳадафи тӯҳмат қарор доданд.

2 . Ишора ба асҳоби Ақаба ва дасисае ки барои қатли Паёмбар чиданд. Барои огоҳӣ дар бораи он, бингаред ба: Воқидӣ, ҷ3, с1042 ва Байҳақӣ, Далоилул Набува, ҷ5, с256.

Солуси шайтон; Мавонези сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

мутлак, ниёбати оммаи имом Маҳдӣ ва ихтиёроти бе ҳадду ҳасри динӣ ва дунявӣ шуданд, коромадтарин абзори шайтон ва хатарноктарин душманони имом Маҳдӣ алайҳи салом дар ҳазор солаи ахир будаанд. Инон ки бо ҷоҳталабӣ ва авомфиребии ҳайратомезе, аз ҳамон ибтидо худро қаййим ва сарпарастии мардум ва намоёндаи тоҷмул ихтиёри Худованд дар замин барои наҷоти ҷаҳон ва ҳидояти ҳалоиқ муъаррифӣ карданд, пас аз бари тан кардани ин радои носоз ва дилхарош кардани мардум ба ваъдаҳои сари хирман барои ислоҳи дин ва дунё, ба сарқуби беқоъида ва беҳисоби муҳолифони худ рӯй оварданд ва чизе нагузашт ки ханҷари заҳрогини истибдод, инҳироф ва ситампешгиро дар пушти Ислому мардуми мусалмони Эрон фуру карданд. Инон ба воситаи рӯёкорӣ, тафриқан лаҷоми гусехта ва танокузи фоҳиш миёни қавл ва амалашон, бештарин латмаро ба вичҳаи Ислому ва гуфтумони аҳли байти тоҳирин алайҳиму салом ворид карданд; То ҷойе ки имрӯз иқдомоти нобахирадона ва афкори инҳирофӣ ва саҳифи онон мояи ваҳни Ислому ва гуфтумони аҳли байт ва мусаббаби аслии исломгурезӣ ва дилзадагӣ аз мафохими динӣ ба шумор меравад; Мӯъзале ки имрӯз дар ҷомеаи Эрон ба як инҳитоти фарҳангӣ ва бӯҳрони эътиқоди бисёр хатарнок табдил шудааст. Онон ки бо мадад гуфтан аз минбарҳои шайтонӣ ва расонаҳои саросар дурӯғашон, худро меҳвари ҳақ ва меъёри Ислому ва танҳо мунҷии мардум дар даврони ғайбат ва намоёндаи воқеии имом Маҳдӣ алайҳи салом муъаррифӣ кардаанд, ҳокимияти он ҳазратро амрӣ дур ва дастноёфтани ва хориҷ аз дастрас ва ихтиёри мардум ҷилва додаанд ва бо истифодаи абзорӣ ва фиребкорона аз гуфтумони Маҳдавият, онро ба шиддат лувс ва мубтазал намудаанд. Онон бо таъриқи нигаришӣ Умавӣ ва ҷабргароёна, гуфтумони пур шӯру инқилобии Маҳдавиятро аз руқуд ва инфӣёл лабрес намудаанд ва дар сатҳи як эътиқоди шахсӣ ва бемасраф, балки тавҷиягари зулм ва истибдоди ҳоким пойин овардаанд. Лизо ба тадриҷ маҳдудият дар Эрон ба гуфтумонӣ ҳукуматӣ ва ҳомии золимон табдил шуда ва ҳамин гуфтумони инҳирофӣ ба берун аз Эрон содир шуда ва ба унвони Маҳдавияти ростин муъаррифӣ гардида ва асбоби ваҳни онро фароҳам намудааст. Ҷунин рӯйкарде ба онҷо анҷомидааст

ки ҳокимони Эрон ва муздурони мутаъассибашон, густохона дар баробари наҳзати мубораи <<Бозгашт ба Ислом>> ва заминасозӣ ӯайнӣ ва амалӣ барои зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом қад алам кардаанд ва ҳазрати аллом Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъолоро ба чурми табиини ҳақиқати Ислом ва гушудани боби зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом, душман гирифтаанд ва ёрону ҳамроҳанаширо бо таъқиб ва ҳабс ва таҳдид, озор медиҳанд ва таҳти фишор мегузоранд, то мабодо талошхояшон мучиби тасҳил ва тасриъи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом шавад ва ба низоми Эрон –ки ҳифзаш увчиби вочибот аст– осебе бирасонад!

2 . Аҳмадинажодисм

Аз ҳудуи як даҳаи пеш, низоми Эрон бо ҳимояти ҳамаҷониба, аҷиб ва машкуки Алии Хоманай, ҷараёнӣ инҳирофӣ ва шум ба раҳбарии Маҳмуди Аҳмадинажодро бар муқаддароти мардум мусаллат намуд; Ҷараёнӣ береша ва илтиқотие ки ба зудӣ осебҳои ҷиддӣ ва хонумонсӯзаш на танҳо арсаи иқтисод, балки арсаҳои фарҳанг, ахлоқ ва эътиқодоти ҷомеъаро дар ҳам навардид ва ин ҳақиқатро ошкор намуд ки аносурӣ ин фирқа на танҳо мудирони бекифоят, қудратталаб ва авомфиреб ҳастанд, балки гӯӣ маъмурияти пинҳоне аз шайтон, барои талвиси гуфтумони Маҳдавият ва ба масҳара гирифтани масъалаи имом Маҳдӣ алайҳи салом дар дохил ва хориҷи Эрон доранд; Ҷароки Аҳмадинажод ва фирқаи мочароҷу ва мутаваҳҳимаш, ҳамзамон бо шикастани камари иқтисод ва нобуд кардани ҳамаи зерсохтҳои фарҳангӣ, ахлоқӣ ва эътиқодии ҷомеъа, ба суратӣ барномарезӣ шуда ва бо адабиётӣ оммаписанд, худро заминасози зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом ва мавриди таъйиди ӯ ҷилва доданд ва бо нақли анвоъи хурофот <<Ҳолаи нурӣ>>, барои ҳудаш дар миёни авоми мазҳабӣ қидосате тарошиданд; То ҷойе ки ин гумони аҳмақона барои барҳӣ пайдо шуд ки ин фирқа дар иртибот бо имом Маҳдӣ алайҳи салом ҳастанд ва ончи мегӯянд ва мекунанд, ҳамагӣ мавриди таъйиди он ҳазрат аст! Ба илова, онон бо фирефтан ё харидани гурӯҳе аз руҳониюни мутанаффиз, ононро водор ба ҳимоят аз худ намуданд ва бо ҳимояти онон фитнаеро

Солуси шайтон; Мавонези сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

дар миёни мутадаййинин барангехтанд ки ба ваҳни Маҳдавият дар Эрон ва ҷаҳон анҷомид; Бигзарем аз гузоришҳои мустанад ва мутанобаҳе ки таъкид мекунанд Эрон пойи сеҳру талсимро низ ба ин арса гушуданд ва бархӣ тавфиқоташон дар ин замина марҳуни иртиботашон бо аҷчина ва ҷодугарон будааст!

Ончи умқи фочеъаро бештар намоён мекунад ин аст ки Аҳадинаҷод ва дору дастаи <<Покдасташ>> (!) ки муддаии заминасозӣ барои расидани <<Баҳор>> буданд ва худро <<Имоми замонӣ>> мехонанд ва ҷуз бо дуъо барои зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом суҳанронии худро оғоз намекарданд ва ин корро ҳатто дар созмони милал ва кишварҳои номусалмон ва комунист ҳам тарк намегуфтанд ва дар ҳар маҳфиле таъобири хосси Маҳдавӣ монанди <<Заминасозӣ барои зуҳур>>, <<Таҳаққуқи ҳокимияти инсонӣ комил>> ва <<Истикрори адолати ҷаҳонӣ>> ки медонем аз чи касе ба сирқат бурда будандро дастмолӣ мекарданд, бузургтарин фасодҳо ва сӯи истифодаҳои молии нучумӣ монанди гум шудани даққоти нафти, ихтилолӣ 3 ҳазор миллионии маҳ офарид, ронти 7 ҳазор миллионии саррофон ва ... ро дар даврони масъулият ва замондорӣ худ рақам заданд ва бо истифодаи абзор аз гуфтумони Маҳдавият, садамаи ҳуҷуке ба шаъну эътибори он дар миёни мусалмонон ворид оварданд.

Бидуни шак ҷараёни Аҳмадинаҷод ки бархӣ онро <<Аҳмадинаҷодисм>> номидаанд, зарбаи кории дигаре буд ки бо барномарезӣ ва мудирияти шайтон бар пайкари ранҷури Ислом ворид шуд ва банои шомухи Маҳдавиятро мутазаъзил намуд ва зуҳури имом Маҳдиро душвортар кард ва асафбортар онки ин ҷараёни инҳирофӣ, ҳанӯз даст аз шарорат ва шайтанат барнадошта ва ҳарисона дар талош аст ки бо авомфиребӣ, мазлумнамоӣ, шулуғкорӣ ва фирори рӯ ба пеш, бори дигар ба қудрат боз гардад, то шояд агар ҳанӯз ҷойи солиме бар пайкари ҳуҷуки Ислом боқӣ монда бошад, онро ҳам захмӣ кунад!

3 . Муддаиёни дурӯғин

Шайтон барои пешгирӣ аз эътимоди мардум ба гуфтумони Маҳдавият ва иқболи онон ба имом Маҳдӣ алайҳи салом, танҳо

Солуси шайтон; Мавонегӣ сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

ба ду чараёни фавқ иттико накардааст; Зеро медонад ки бисёрӣ аз мардум дар айни эътиқод ба гуфтумони Маҳдавият ва имом Маҳдӣ алайҳи салом, ба ин ду чараён эътиқоде надоранд, балки дар ҳоли ҳозир чуз сафиҳтарини мардум касе ба вилояти фақиҳ ва фиркаи Аҳмадинажод мӯътақид нест ва касоне ки мухтасар баҳрае аз ақл ва ҳуш доранд, аз он ду безоранд ва бо ин васф, маълум аст ки бояд барои инон ҳам фикре кард ва нақшае кашид то аз гуфтумони Маҳдавият гурезон шаванд ва имом Маҳдӣ алайҳи саломро ҷойгузини он ду чараён надонанд!

Барои ин манзур, шайтон аз миёни афроди нодон, хурофӣ ва ҷохталаб, шайёдеро баргузида ва ба онон илқоъ кардааст ки аз як сӯ худро имом Маҳдӣ ё фарзанди ӯ муъаррифӣ кунанд ва аз сӯи дигар суҳанони ёва бигӯянд ва корҳои нодуруст анҷом диҳанд, то ин гуна эътиқоди мардум ба гуфтумони Маҳдавият суस्त шавад ва иқболашон ба имом Маҳдӣ алайҳи салом аз байн биравад ва дар иваз, сарват ё раёсат ё шӯҳратӣ ночизе насиби инон гардад. Аз ин рӯ, инон ки оҳарин ва марғбортарини ҳарбаи шайтон ҳастанд, бо шулуғкорӣ ва ҳаёхӯйи фаровон, худро ҳуччати Худованд ва мунҷии башарият ва шахсиятӣ мавъӯд муъаррифӣ кунанд ва бо тарҳи иддаёҳои бедадил ва рангоранг ва дастмолӣ кардани мафохими охируззамонӣ ва ироъаи тафосири ботинӣ аз оёти Қуръон ва бозӣ кардан бо ривоёти воҳид ва ташаббус ба ҳоб ва фол ва рамл ва истирлоб ва сеҳр ва аъдод ва ҳуруф ва шутҳиёт ва хурофте аз ин даст, гуфтумони поки Маҳдавиятро лувс мекунанд ва ақлоният ва матонаташро бар бод медиҳанд ва қадосати имом Маҳдӣ алайҳи саломро мешикананд ва фурсати зуҳур ва фаъолияти муъассирро аз ёрони ростин ва заминсозони беиддаёи ӯ мегиранд.

Оре, бегумон ин фарзанди шайтон ки ҳар рӯз –хусусан дар кишварҳои шиъа монанди Эрон ва Ироқ– бар теъдодашон афзуда мешавад, бештарин нақшро дар шуюъи баддилӣ ва бадгумонӣ нисбат ба гуфтумони Маҳдавият доштаанд ва бештарин латмаро ба обурӯйи он задаанд ва бештар аз ҳар омили дигаре, заминсозони зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи саломро мунзавӣ ва манфур кардаанд ва даъват ба сӯй ӯро саҳт ва беравнақ намудаанд; Чунонки аллома

Солуси шайтон; Мавонези сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло –ин олими сиддиқ ва беиддаъо– беш аз ҳар кас аз инон шикоят карда ва фармудааст:

<<Аз болои осмони ҳафтум ва зери замини чаҳорум хабар медиҳанд, вале аз ақоъиди Ислоҳ огоҳии дурусте надоранд ва аз ҳалолу ҳароми он чизи дархурӣ намедонанд ва калимоти қасорашон чун қар қари калогон бемаъно ва номафҳум аст! На дар замин илм решаи доранд ва на дар осмони тақво ситорае! Якеро бо ҳобӣ нодида аз роҳ ба дар мекунанд, дигареро бо нидой ношунида! Якеро бо оёти нозил нашуда дар чоҳ меандозанд, дигареро бо ривоёти норасида! Якеро бо гуфторӣ беҳуда мефиребанд, дигареро бо тилисмӣ печида! Пас бадин сон ҳеч дари гушудаеро ба сӯи Маҳдӣ намегузоранд магар онки мебинанд ва ҳеч роҳи кӯтоҳеро ба рӯи ёронаш намегузоранд магар онки сад мекунанд ва ҳеч манзилгоҳи бикр ва покизаеро барои дӯстдоронаш намегузоранд магар онки ба ганд мекашанд! Ҳар рӯз ба ранге дар меоянд ва дар бораи худ иддаъои ҷадиде мекунанд ва ба кашфи тозае ноъил мешаванд; Ҷароки ҷоҳталабиҳо ва газзофағӯиҳошонро поёне нест. Ҳақро ба ботил меомезанд ва ростро ба дурӯғ меолоянд, то ҷоёе ки на барои ҳақ ҳурмате мемонад ва на барои рост қимате! Ҳангоме ки парчами ҳақ барафрошта мешавад кист ки онро бишносад ва ҳангоме ки сухани рост гуфта мешавад кист ки онро бипазирад?! Чашмҳо кӯр ва гӯшҳо қар ва дастҳо ҳаста шудааст ва дигар ҳавсалае барои санҷиш ва баррасӣ нест; Ҷароки муддаъиён, тухми бадғумониро дар ҳар ҷо пошидаанд ва ғубори бадбиниро дар замин ва замон барангехтаанд ва ҷонро ба гулуҳ ва қордро ба устухон расондаанд.>> (Гуфтори 18)

Инҷост ки мардум бояд хушёр бошанд то фиреби шайтонро нахуранд ва дар домҳои ӯ наҷфанд; Ба ин тартиб ки бо муғолитот ва таблиғоти кизби ӯ, имони худ ба дурустии дин ва қормадии ҳукумати динӣ ба маънои саҳиҳашро аз даст надиҳанд ва дар

Солуси шайтон; Мавонегӣ сегонаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом

пайи сароби демукросӣ ва сикулорисм нараванд ва аз Маҳдавияти инҳирофӣ ва таҳриф шудае ки пиromуни вилояти фақиҳ ва Маҳмуди Аҳмадинаҷод ва муддаъиёни дурӯғин тарвиҷ медиҳанд, пайравӣ накунанд, балки дар партуви ақли салим ва бо тамассук ба нусуси китоби Худованд ва ривоёти мутавотири Набавӣ ва ба дур аз ҷаҳл, тақлид, аҳвоӣ нафсонӣ, дунёгарой, таъассуб, такаббур ва хурофагарой, Исломи холис ва комилро бишносанд ва барои сохтани заминаи зуҳур ва ҳукумати имом Маҳдӣ алайҳи салом, бо якдигар ҳампаймон шаванд ва ба якдигар ёрӣ расонанд ва бар фишорҳо ва озорҳои тоғутиён сабр кунанд, то он гоҳ ки ёрии Худованд ба онон бирасад Ин Шоъ Аллоҳ.

﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислому»
ошно шавед

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошими Хӯросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Литсия мавриди
боло

Сайтҳои фебук
пойгоҳ

Сайтҳои телеграм
пойгоҳ